

En jobbig förlossning, det var ju första gången. Ett litet skrikigt knyte. En utmattad mamma. Ännu en människa är född till jorden. Det har redan skett flera ggr sen vi sjöng senaste sången. Det kunde passerat obemärkt. Men just denna födelse förändrar världen. Den unga tonårsflickan har fött en liten pojk som gör att allt skakar till. Skapelsen indragen i en väldig förändring o omvandling. Den fjärde evangelisten skriver:

"I begynnelsen fanns Ordet och Ordet fanns hos Gud o ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till gm det o utan det blev ingenting till av det som finns till..."

Före världens skapelse fanns Gud. F, S o Helig A. När Gud skapade universum, före Big Bang eller vad vi nu väljer att kalla universums uppkomst - var hela gudomen delaktig. Ordet var i rörelse. Ordet skedde o utförde det det handlade om. IC* var ordet. Tänk dig ett inomgudomligt samtal. Fadern vill av kärlek skapa människan. Med fri vilja att älska tillbaka. Men han ser också nöden som skall komma på jorden, människornas lidande under hat o krig o djävulskap. Han ber Sonen rädda mänskligheten. Anden erbjuder sig att uppehålla mänskligheten under Kyrkans tid så att kärleken, friden, tålmodet skapar nya helgade människor.

Där öppnar sig dörrarna för resten av evangeliet om IC. Världens skapelse hänger samman med Jesu födelse. Den påbörjade nyskapelsen i Betlehem blir en revolution av allt skapat. När IC går fram på jorden är det inte lite klämmiga predikningar vi hör och en attraktiv folkledare vi möter utan himmelriket i en person med nödvändig upprättelse.

Inför detta står vi egentligen rätt mållösa och kan egentligen bara tillbe, mer än intellektuellt förstå. Han som skapat universum - blir ett hjälplöst barn. Han som instruerat o konstruerat människans intellekt med språk, matematiskt tänkande, filosofisk förståelse - måste själv lära sig prata, läsa o räkna...

I Joh julevangelium finns ett stråk av allvar o sorg. **"Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom."**

Det sägs naturligtvis om hans eget folk – som inte firar jul eftersom de fortfarande väntar på Messias. Men det sägs också om hela skapelsen, alla människor. Nu kommer han till oss igen – och vi tog inte emot honom. Kan du se universums skapare framför dig. Övergiven. Med famnen full av gåvor, presenter o julklappar. Men barnen kommer inte.. En judisk rabbin liknade Guds förhållande till människan som en grupp barn som leker kurragömma. Gud har gömt sig - men barnen har slutat leta.

"Men åt alla dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn." Han gav. Några barn letar sig fram till honom. När de öppnar paketen ser de det ena mer fantastiskt rika paketet efter det andra. Först ger han rätt - eller makt - att bli Guds barn. Du är skapad från ovan. Inte som en process av kemiska reaktioner (nedifrån). Utan från Gud. Som Guds avbild. Uppifrån. I mänskliga, politiska, o tom demokratiska system finns en tendens att

minimera människan i stället för att maximera.

I kristendomen tvärtom. Dina uppgifter är enorma. Du ska vara välgörare för jorden. Du är skapelsens kung. En helgad människa som låter skapelsen, människor, vänner, jorden, allt omkring dig blomstra.

Men så faller den första skuggan från Golgata över krubban: IC tas inte emot som kung, varken då eller idag. Skuggan faller tung många gånger under ICu liv och fortsatt in i våra dagar. Människan roffar åt sig, manipulerar, drar fördel av andras misstag, missköter sin uppgift mot miljön. Människan utan Gud blir slav under prylarna i stället för kung över dem. Men också vi som lever i djupaste mörker kan vända oss om. Se att man misslyckats. Känna att det i själva verket är kallt o fruset omkring en. Höra änglasången o vilja sjunga med... Låta blicken fastna på krubban o lyssna efter tonen: Vad handlar det hela om egentligen?

Från krubban pulserar det ut evangelium, glädjebud: Du är Guds barn. För någon blir denna jul vändpunkten - då ordet träffade mig, fick mig att vända om, stava på bönen "Mitt hjärta är en tom krubba. Kom Herre Jesus. Jag hörde till dem, dina egna, som inte tog emot dig. Nu vill jag göra det. Jag trevar mig fram, o får höra det ofattbara: Jag är Guds barn. Alltsedan min dopdag."

Från krubban börjar omdaningen av världen. Hela skapelsen dras in i förvandlingen. Döden kan inte behålla människor i sitt grepp längre. Kärleken, livet vann. Ljuset var starkare än mörkret. **"Det sanna ljuset som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen"**.

Carl Sjögren
kyrkoherde

* IC=Jesus